

MHMPXPCLKI9M

Vážený pan

advokát

ID datové schránky:

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:
 MHMP 126811/2023

Sp. zn.:
 OVS 2331/1998 Sej

Vyřizuje/tel.:

Mgr. Jana Masopustová
236 002 903

Počet listů/příloh: 5/0

Datum:
 17.01.2023

Rozhodnutí

Odbor živnostenský a občanskosprávní Magistrátu hlavního města Prahy rozhodl z moci úřední podle § 100 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, **takto:**

odvolací správní řízení ve věci žádosti [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted], právně zastoupeného [redacted], advokátem se sídlem [redacted], ze dne 12. 5. 1995, posouzené jako žádost o zjištění státního občanství a vydání potvrzení o státním občanství České republiky [redacted], rozené [redacted], nar. [redacted], podle § 20 a § 24 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, **které bylo ukončeno rozhodnutím o odvolání ze dne 6. 1. 1999 vydaným odborem vnitřní správy Magistrátu hlavního města Prahy pod č. j. OVS/2331/98/Se,**

se obnovuje, neboť rozhodnutí o odvolání bylo dosaženo trestným činem.

Odůvodnění

Odbor vnitřní správy Magistrátu hlavního města Prahy jako odvolací správní orgán vydal dne 6. 1. 1999 rozhodnutí č. j. OVS/2331/98/Se, v jehož výrokové části zrušil rozhodnutí odboru matrik Obvodního úřadu Městské části Praha 1 ze dne 10. 9. 1998, č. j. 4225/98. Současně odvolací správní orgán vydal rozhodnutí následujícího znění: „*Odbor vnitřní správy Magistrátu hl. m. Prahy rozhodl v řízení podle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, a podle §§ 24 a 25 zákona ČNR č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění*

pozdějších předpisů, o žádosti pana [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], právně zastoupeného [REDAKCE], advokátem se sídlem [REDAKCE] ve věci zjištění státního občanství a ukončení řízení o vrácení státního občanství podle §§ 3, 4 ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 2. 8. 1945 Sb., paní [REDAKCE] takto: paní [REDAKCE], rozená [REDAKCE], narozená [REDAKCE] v [REDAKCE], okres [REDAKCE] byla v době své smrti státní občankou Československé republiky. “

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 2. 4. 2019, č. j. 3 T 40/2015, byly bývalé zaměstnankyně Magistrátu hlavního města Prahy [REDAKCE] a [REDAKCE] uznány vinnými ze spáchání trestného činu maření úkolu veřejného činitele z nedbalosti podle § 159 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona č. 140/1961 Sb.

Výše uvedeného trestného činu se [REDAKCE] dopustila tím, že (citujeme z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 č. j. 3 T 40/2015): „jako vedoucí Odboru vnitřní správy Magistrátu hl. města Prahy, Mariánské nám. 2/2, Praha 1, dne 06. 01. 1999 vydala, na základě návrhu vypracovaného [REDAKCE], tehdy [REDAKCE], právničkou a hlavní městskou matrikářkou Referátu matrik a státního občanství Odboru vnitřní správy Magistrátu hl. m. Prahy rozhodnutí č. j. OVS 2331/98/Se, kterým podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. (o správním řízení), zrušila rozhodnutí Odboru matrik Obvodního úřadu Městské části Praha 1 ze dne 10. 09. 1998, č. j. 4225/98, kterým tento prvoinstanční správní orgán nevyhověl žádosti [REDAKCE], nar. [REDAKCE] (syna [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a jejího manžela [REDAKCE], nar. [REDAKCE]) ze dne 09. 05. 1995, zastoupeného [REDAKCE], o pokračování v řízení o vrácení státního občanství [REDAKCE], roz. [REDAKCE] nar. [REDAKCE], a kterým odmítl vydat pro jmenovanou osvědčení o státním občanství České republiky, a zároveň rozhodla ve věci zjištění státního občanství podle § 24 a § 25 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění účinném do 01. 09. 1999, a ve věci ukončení řízení o vrácení státního občanství podle § 3 a § 4 Ústavního Dekretu presidenta republiky č. 33/1945 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské, tak, že [REDAKCE], roz. [REDAKCE] byla v době své smrti státní občankou Československé republiky, a to podle § 4 odst. 2 citovaného Ústavního Dekretu, jelikož o její žádosti o vrácení československého státního občanství, kterou podala jako manželka československého státního občana dne 09. 02. 1946 ve smyslu § 3 a § 4 Dekretu, nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, přičemž při vydání rozhodnutí provedla nesprávný výklad a aplikaci Ústavního Dekretu presidenta republiky č. 33/1945 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské, když z pouhé skutečnosti, že [REDAKCE], nar. [REDAKCE] podal dne 15. 11. 1945 žádost o zachování československého státního občanství ve smyslu § 2 odst. 1 citovaného Ústavního Dekretu, nesprávně dovodila, že [REDAKCE] byl již pouhým podáním takové žádosti považován za československého státního občana a že tudíž [REDAKCE] podala žádost o vrácení československého státního občanství skutečně jako manželka československého státního občana, ačkoli věděla či vzhledem ke svému pracovnímu zařazení měla vědět, že [REDAKCE] v době podání žádosti o vrácení československého státního občanství dne 09. 02. 1946 nebyla manželkou československého státního občana, jak také vyplývalo ze stanoviska Ministerstva vnitra ČR, č. j. VS/2-51/5403/94 ze dne 17. 08. 1998, které jednak bylo citováno v rozhodnutí Obvodního úřadu Městské části Praha

1 ze dne 10. 09. 1998, č.j. 4225/98, jednak bylo součástí spisu Obvodního úřadu Městské části Praha 1, č.j. 4225/98, který měla k dispozici, s tímto stanoviskem Ministerstva vnitra se ve svém rozhodnutí nijak nevypořádala a rovněž neprověřila veškeré skutečnosti relevantní pro vydání rozhodnutí, zejména nezjistila datum úmrtí [REDAKCE] a její státní občanství v době její smrti, nezjistila, zda [REDAKCE] byl skutečně československým státním občanem, a ignorovala pravomocné rozhodnutí Okresního úřadu v Jindřichově Hradci ze dne 06. 03. 1998, sp. zn. VV-288/98-Sv/124, které nevyhovělo žádosti [REDAKCE], nar. [REDAKCE] o vydání osvědčení o státním občanství České republiky jeho otci [REDAKCE], nar. [REDAKCE] ve smyslu § 20 a § 24 zákona č. 40/1993 Sb., rozhodnutí č.j. OVS 2331/98/Se ze dne 06. 01. 1999 fakticky vydala jako osvědčení o státním občanství, ačkoli jediným věcně příslušným orgánem k vydání osvědčení o státním občanství [REDAKCE] byl, ve smyslu zákona č. 40/1993 Sb. ve znění platném do 01. 09. 1999, pouze Obvodní úřad Městské části Praha 1, tudíž v rozporu s ustanoveními § 3 odst. 4 a § 32 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění platném do 30. 06. 2000, rozhodla bez zjištění přesného a úplného skutečného stavu věci, přitom jí bylo, na základě plné moci ze dne 13. 12. 1994 udělené [REDAKCE], nar. [REDAKCE] [REDAKCE], která byla založena ve spise Obvodního úřadu Městské části Praha 1, č.j. 4225/98, známo, že rozhodnutí osvědčující, že [REDAKCE] byla v době své smrti státní občankou Československé republiky, bude použito jejími potomky při uplatnění restitučního nároku a že československé státní občanství [REDAKCE] je nezbytnou podmínkou úspěšného uplatnění restitučního nároku ve smyslu zákona č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb. “

[REDAKCE] se trestného činu maření úkolu veřejného činitele z nedbalosti podle § 159 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona č. 140/1961 Sb. dopustila tím, že (citujeme z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 2. 4. 2019, č. j. 3 T 40/2015): „jako právnička a hlavní městská matrikářka Referátu matrik a státního občanství Odboru vnitřní správy Magistrátu hl. m. Prahy, Mariánské nám. 2/2, Praha 1, vypracovala v období od 08. 10. 1998 do 06. 01. 1999 návrh rozhodnutí, které bylo následně v nezměněné podobě dne 06. 01. 1999 vydáno jako rozhodnutí č.j. OVS 2331/98/Se [REDAKCE], vedoucí odboru vnitřní správy Magistrátu hl. m. Prahy, přičemž návrh rozhodnutí vypracovala tak, že podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. (o správním řízení), zrušila rozhodnutí Odboru matrik Obvodního úřadu Městské části Praha 1 ze dne 10. 09. 1998, č.j. 4225/98, kterým tento prvoinstanční správní orgán nevyhověl žádosti [REDAKCE], nar. [REDAKCE] (syna [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a jejího manžela [REDAKCE], nar. [REDAKCE]) ze dne 09. 05. 1995, zastoupeného [REDAKCE], o pokračování v řízení o vrácení státního občanství [REDAKCE], rozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a kterým odmítl vydat pro jmenovanou osvědčení o státním občanství České republiky, a zároveň rozhodla ve věci zjištění státního občanství podle § 24 a § 25 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění účinném do 01. 09. 1999, a ve věci ukončení řízení o vrácení státního občanství podle § 3 a § 4 Ústavního Dekretu presidenta republiky č. 33/1945 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské, tak, že [REDAKCE], roz. [REDAKCE] byla v době své smrti státní občankou Československé republiky, a to podle § 4 odst. 2 citovaného Ústavního Dekretu, jelikož o její žádosti o vrácení československého státního

občanství, kterou podala jako manželka československého státního občana dne 09. 02. 1946 ve smyslu § 3 a § 4 Dekretu, nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, přičemž při vydání rozhodnutí provedla nesprávný výklad a aplikaci Ústavního Dekretu presidenta republiky č. 33/1945 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské, když z pouhé skutečnosti, že [REDAKCE] nar. [REDAKCE] podal dne 15. 11. 1945 žádost o zachování československého státního občanství ve smyslu § 2 odst. 1 citovaného Ústavního Dekretu, nesprávně dovodila, že [REDAKCE] byl již pouhým podáním takové žádosti považován za československého státního občana a že tudíž [REDAKCE] podala žádost o vrácení československého státního občanství skutečně jako manželka československého státního občana, ačkoli věděla či vzhledem ke svému pracovnímu zařazení měla vědět, že [REDAKCE] v době podání žádosti o vrácení československého státního občanství dne 09. 02. 1946 nebyla manželkou československého státního občana, jak také vyplývalo ze stanoviska Ministerstva vnitra ČR, č.j. VS/2-51/5403/94 ze dne 17. 08. 1998, které jednak bylo citováno v rozhodnutí Obvodního úřadu Městské části Praha 1 ze dne 10. 09. 1998, č.j. 4225/98, jednak bylo součástí spisu Obvodního úřadu Městské části Praha 1, č.j. 4225/98, který měla k dispozici, s tímto stanoviskem Ministerstva vnitra se ve svém rozhodnutí nijak nevyřádala a rovněž neprověřila veškeré skutečnosti relevantní pro vydání rozhodnutí, zejména nezjistila datum úmrtí [REDAKCE] a její státní občanství v době její smrti, nezjistila, zda [REDAKCE] byl skutečně československým státním občanem, a ignorovala pravomocné rozhodnutí Okresního úřadu v Jindřichově Hradci ze dne 06. 03. 1998, sp. zn. VV-288/98-Sv/124, které nevyhovělo žádosti [REDAKCE], nar. [REDAKCE] o vydání osvědčení o státním občanství České republiky jeho otci [REDAKCE], nar. [REDAKCE] ve smyslu § 20 a § 24 zákona č. 40/1993 Sb., rozhodnutí č.j. OVS 2331/98/Se ze dne 06. 01. 1999 fakticky vydala jako osvědčení o státním občanství [REDAKCE] byl, ve smyslu zákona č. 40/1993 Sb. ve znění platném do 01. 09. 1999, pouze Obvodní úřad Městské části Praha 1, tudíž v rozporu s ustanoveními § 3 odst. 4 a § 32 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění platném do 30. 06. 2000, rozhodla bez zjištění přesného a úplného skutečného stavu věci, přitom jí bylo, na základě plné moci ze dne 13. 12. 1994 udělené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], která byla založena ve spise Obvodního úřadu Městské části Praha 1, č.j. 4225/98, známo, že rozhodnutí osvědčující, že [REDAKCE] byla v době své smrti státní občankou Československé republiky, bude použito jejími potomky při uplatnění restitučního nároku a že československé státní občanství [REDAKCE] je nezbytnou podmínkou úspěšného uplatnění restitučního nároku ve smyslu zákona č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb. “

Dále Obvodní soud pro Prahu 1 v cit. rozsudku uvedl, že rozhodnutí Odboru vnitřní správy Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 6. 1. 1999, č.j. OVS 2331/98/Se, které bylo fakticky vydáno jako osvědčení o státním občanství [REDAKCE], nar. [REDAKCE] bylo poté použito jejími potomky při uplatnění restitučního nároku a v restitučním řízení bylo na jeho základě rozhodnuto o restituci nemovitostí specifikovaných v rozsudku, čímž [REDAKCE] a [REDAKCE] jako veřejné činitelky při výkonu své pravomoci z nedbalosti zmařily splnění důležitého úkolu a způsobily takovým činem značnou škodu.

Proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 2. 4. 2019, č. j. 3 T 40/2015, podaly obě jmenované odvolání, o němž bylo rozhodnuto dne 26. 8. 2020 rozsudkem Městského soudu v Praze, č. j. 67 To 208/2019, který nabyl právní moci dne 26. 8. 2020. Městský soud v Praze přezkoumal z podnětu podaných odvolání zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nicméně dospěl k závěru, že obě obžalované naplnily skutkovou podstatu trestného činu maření úkolu veřejného činitele dle § 159 odst. 1, 2 trestního zákona, jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní. Městský soud v Praze tedy změnil pouze výrok o trestu, který byl oběma obžalovaným uložen.

Podle § 100 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, o obnově řízení rozhodne příslušný správní orgán z moci úřední též v případě, že rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem. Z tohoto důvodu rozhodl odbor živnostenský a občanskosprávní Magistrátu hlavního města Prahy způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Po právní moci tohoto rozhodnutí provede odbor živnostenský a občanskosprávní Magistrátu hlavního města Prahy ve věci nové řízení a vydá nové rozhodnutí o odvolání. Přitom přihledne ke zjištěním obsaženým ve výše cit. rozsudcích Obvodního soudu pro Prahu 1 a Městského soudu v Praze.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání k odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, a to ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení prostřednictvím odboru živnostenského a občanskosprávního Magistrátu hlavního města Prahy.

Mgr. Pavel Štefaňák

ředitel odboru živnostenského a občanskosprávního

Magistrátu hlavního města Prahy

podepsáno elektronicky